

Heste ikke er tilstrækkeligt til Armeens Behov, og at nye Heste skulle anskaffes, vil dette være et meget stort Tab for Statskassen, nemlig ved nu at sælge Hestene for en lav Priis og senere om et Aar kjøbe dem ind for en langt højere Priis, hvormod man nu kun har at betale Foderet for disse Heste fra nu af, indtil det bliver bestemt ved den nye Plan, hvor mange der skulle holdes. Jeg vil ikke forbigaae her at berøre en Ting, nemlig, at, ifald det Forslag, som ifjor blev forelagt, dengang var blevet antaget af Rigsdagen, vilde det sandsynligvis have sparet Landet en Tonde Guld, som nu gaaer tabt derved, at man ikke veed, hvor man skal blive af med de Heste, som i Diebliffet ikke længer bruges til Statens Tjeneste, men hvis fremtidige Brug man dog vil forbeholde sig; disse 2 Tal, 2 Gange 1728, 3456 Districtsheste og Foderheste, kunde, dersom dette Lovforslag var gaaet igjennem ifjor, nu, da Tropperne hjemsendes, strax have været udfatte paa Foder i Districterne; men nu, selv om Loven gaaer igjennem, kunne de først hjemsendes i April Maaned; altsaa skal Staten fødre dette Antal af 3,456 Heste i mere end 2 Maaneder. 3,456 Hestes Foder i circa 2 Maaneder, med Godtgjørelse for Staldrum, med Besslag, Røgtning, Pasning o. s. v., vil sandsynligvis løbe op til en Tonde Guld. Jeg tør altsaa ogsaa af denne Grund anbefale Lovforslagets Afgjørelse til at fremmes saameget, som Omstændighederne tillade det.

Indenrigsministeren: Jeg maa, med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2det District (Tscherning) yttrede, bemærke, at jeg paa ingen Maade har villet bebrejde ham, at han i 1848 valgte den Indkaldelsesmaade, han benyttede; af hvilken Grund han har valgt den, har jeg ikke berørt, jeg finder den ganske rigtig. Naar han derimod har formeent, at det kunde være min Pligt at foranledige en anden Indkaldelse, saaledes at Hestene gik over til at blive Statens Egen- dom, saa har jeg opfyldt, hvad jeg kunde gjøre i saa Henseende, idet jeg har bragt det Spørgsmaal under Overveielse, om der var Anledning dertil, om man vilde paatage sig Ansvar- ret for at anvende denne Maade; jeg har paa ingen Maade fraraadet det, det vil sige, jeg

har ikke fraraadet det, naar man i og for sig holdt sig til de ældre Lovbestemmelser, jeg har vilst, at det var et Spørgsmaal, som kunde komme under Overveielse; jeg har saaledes gjort, hvad jeg burde, for at kalde Spørgsmaalet frem, og det er blevet overveiet; men man har ikke fundet Anledning til at indkalde Hestene til bestandig Tjeneste paa en Tid, da der ikke var nogen Udstig til noget bestandigt Brug for dem, thi det er Forskjellen imellem Stillingen i 1848 og Stillingen i 1850, at der i 1848 idetmindste indtraadte — om det kunde forudsæes, skal jeg ikke bedømme — en Periode, hvori man nødvendigvis maatte bruge Heste, og at der i 1850 indtraadte en Periode, hvor man nødvendigvis maatte sende Hestene hjem, og hvor man altsaa ikke kunde forsvare at indkalde dem til bestandig Tjeneste, og det er kun, naar der indkaldes til bestandig Tjeneste ved Regimenterne, at Forordningens § 30 kan komme til Anvendelse. Jeg hørte vel, at den ærede Rigsdagsmand sagde, at denne Paragraphs Slutning omhandler Opførelsen af det hele Forhold, men det forholder sig ingentunde saa; han oplæste vel en Passus af Paragraphen, i hvilken det udtaltes, at under saadanne Conjunctioner, naar de indkaldtes til bestandig Tjeneste, skulde de leveres uden Godtgjørelse, og han anførte, at det var det Sidste i Sen, men det er paa ingen Maade det Sidste i Sen; thi derefter følger det, som er oplæst af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, at, naar Conjunctionerne ere forbi, saa begynder Udredningen paany. Altsaa er den hele Byrde, som blev ordnet ved Forordningen af 14de September 1774, ingentunde forudsat at skulle endelig hæves ved den Fremgangsmaade, som er omtalt i § 30, men det er kun den Fremgangsmaade, som skulde komme til Anvendelse under extraordinaire Conjunctioner og saalænge disse Conjunctioner varede, men Forordningen har ikke sagt, hvorledes der skal forholdes, naar det hele Forhold endelig skal opløses, saaledes at der ikke mere kunde blive Spørgsmaal om Udredning af Hestene af de samme Udredere. Nu mener den ærede Rigsdagsmand, at den Maade, hvorpaa man opløser Forholdet, er en Begunstigelse mod de nuværende Eiere af Hestene derved, at man tillader